

Mod til ligefrem at udtale det. I Grunden vil Vedtagelsen af Endringsforslaget under Nr. 1 dog gaae ud paa ganske det Samme som heelt at forbyde de 50aarige Forpagtninger. Jeg har dog allerede under Sagens første Behandling tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at en saadan Stormen løs paa Selveiendom — hvor rigtigt det end kan være, at enhver Mand, som dyrker Jord, selv kan faae den i Gie — med Tillintetgjørelse af al fornuftig Frihed og og alle andre Betingelser for Landets Udvikling, at en saadan Stormen løs paa Selveiendom efter min Overbeviisning er et meget sørgeligt Tidens Tegn.

Ordføreren: Jeg vil kun, i Modsigning til, hvad det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Lehmann) saa bestemt yttrede som sin Mening, udtale, at jeg vel vilde have kunnet forstaae den Betragtning, hvorefter den ærede Indenrigsminister havde sagt: „Jeg gaaer under ingen Omstændigheder ind paa dette Endringsforslag.“ Jeg siger ikke, at dette er min Mening, og endnu mindre fordrer jeg af Ministeren, at han skulde gjøre denne Betragtning gjældende; jeg fremhæver kun, at jeg vilde kunne have forstaaet den Betragtning, hvorefter han havde fastholdt den Afviselse, at han ikke vilde modtage Lovforslaget, dersom det blev saaledes ændret, som under Nr. 1 foreslaaet. Hvad jeg derimod har fordret, og hvad jeg troer, at Thinget kan fordrer, det er, at der kommer Klarhed over det Spørgsmaal, hvad den ærede Ministers Udtalelse har tilsigtet. Jeg anseer det for yderst uheldigt, at den Slags Erklæring, hvorefter der her er Tale, henstaae i en Taage, saaledes at man efter Behag kan tillægge dem en større eller mindre Bægt, som man selv vil. Efter de Udtalelser, der nu idag ere faldne fra flere Medlemmers Side, og efter den Maaade, hvorpaa den ærede Indenrigsminister derefter har besvaret disse Udtalelser, anseer jeg det imidlertid for ubivisomt, at Afstemningen over det foreliggende Spørgsmaal er, hvad jeg kort vil betegne den: f r i.

Plong: Jeg skal ikke bestride Sandheden af de almindelige Sætninger, som det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David)

nylig fremførte, men jeg troer ikke, at deres Anvendelse paa det ganske særegne Forhold, der her foreligger, var ganske heldig. Jeg seer idetmindste Sagen fra et ganske andet Synspunkt. Dersom jeg har opfattet Fæsteloven af 19de Februar rigtig, saa er den en tvæegget Lov. Denne Lov har to Hensigter; paa den ene Side søger den at bevæge til at afhænde til Selveiendom ved at sætte en Præmie derfor, nemlig Friheden for den 10de Gaard, og paa den anden Side søger den at gjøre Fæsteforholdet mindre bekvemt ved at foreskrive forskellige tidligere ukjendte Indskrænkninger og ved at paalægge nye Baaud, f. Ex. Tilbagebetalingen i visse Tilfælde af visse Tredivtebele af Indfæstningssummen osv. Det var derfor uheldigt, at man, da man gav Loven af 19de Februar 1861, ikke var opmærksom paa § 11 i Forordningen af 15de Juni 1792 og ikke tænkte sig, at den deri omhandlede Brugsmaade vilde komme i Mode, efterat Loven af 1861 var kommen ud, tildeels for at modvirke dens Hensigt. Men nu er Spørgsmaalet altsaa, om man ikke bør fortsætte i samme Retning, som Loven af 1861 er gaaet, ved at undergive den omtalte Forpagtningsfrihed eller Forpagtningerne paa 50 Aar, hvad man nu vil kalde dem, saa strenge og haarde Baaud for begge Parter's Bedkommende, som det er muligt. Jeg kan paa ingen Maaade erkjende Rigtigheden af, hvad det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn sagde, at man ved at gjøre dette modarbejdede den fornuftige Frihed. Loven af 1861 blev indbragt af en Mand som Indenrigsminister, der nogle Aar iforveien havde indbragt et Forslag om en Tvangsafløsning af hele Fæsteforholdet. Da han opgav Tanken om at naae Maalet ved at faae dette sidste Forslag frem, kom han med Forslaget til Loven af 1861 som en Omvei, ad hvilken man kunde naae det samme Maal. I det man stemmer for det haarde Baaud, som her er foreslaaet, uden Hensyn til, om det kan være denne eller hin Godseier eller Frepagter til Belpær eller ikke, saa stræber man altsaa at fremme den fornuftige Frihed, som bestaaer i en Afløsning af hele det forvirkede, forvirkede og forvirrede Fæsteforhold.